

A TANÁCS 734/2013/EU RENDELETE

(2013. július 22.)

az EK-Szerződés 93. cikkének alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló 659/1999/EK tanácsi rendelet módosításáról

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 109. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Parlament véleményére,

mivel:

(1) Az állami támogatási szabályok átfogó korszerűsítése keretében – az Európa 2020 növekedési stratégia⁽¹⁾ végrehajtásának és az államháztartási konszolidációnak az elősegítése érdekében – hatékonyan és az Unió egész területén egységesen kell alkalmazni az Európai Unió működéséről szóló szerződés 107. cikkét. A 659/1999/EK tanácsi rendelet⁽²⁾ kodifikálta és megerősítette a Bizottság korábban alkalmazott, a jogbiztonság növelésére és az állami támogatási politika átlátható környezetben történő továbbfejlesztésére vonatkozó gyakorlatát. Mindazonáltal az említett rendelet alkalmazása során szerzett tapasztalatokra és az egyéb fejleményekre, így az Unió bővítésére és a gazdasági és pénzügyi válságra tekintettel a 659/1999/EK rendelet egyes rendelkezéseit módosítani kell annak érdekében, hogy a Bizottság hatékonyabban láthassa el feladatát.

(2) A bejelentett vagy jogellenes állami támogatások belső piaccal való összeegyeztethetőségének értékelése céljából – amely értékelés az EUMSZ 108. cikke értelmében a Bizottság kizárólagos hatáskörébe tartozik – helyénvaló a Bizottság számára biztosítani azt, hogy az állami támogatásokra vonatkozó szabályok érvényesítése céljából bármely szükséges piaci információt megkérhessen a tagállamoktól, vállalkozásoktól, vagy a vállalkozások társulásaitól, amennyiben kétségesnek találja az érintett

intézkedés uniós szabályokkal való összeegyeztethetőségét, és emiatt hivatalos vizsgálati eljárást kezdeményezett. A Bizottságnak különösen azokban az esetekben kell élnie ezen hatáskörével, amikor úgy tűnik, hogy összetett és alapos értékelésre van szükség. Annak eldöntésekor, hogy éljen-e ezzel a hatáskörrel, a Bizottságnak kellőképpen figyelembe kell vennie az előzetes vizsgálat időtartamát.

(3) Valamely támogatási intézkedés – különösen az alapos értékelést igénylő, technikailag összetett intézkedések – összeegyeztethetőségének a hivatalos vizsgálati eljárás kezdeményezését követő értékelése céljából biztosítani kell, hogy a Bizottság – amennyiben az érintett tagállam által az előzetes vizsgálat során szolgáltatott információk nem elegendők – egyszerű információnyújtási kérelem vagy határozat útján, az arányosság elvének különösen a kis- és középvállalkozások esetében történő megfelelő figyelembevételével felszólíthasson tagállamokat, vállalkozásokat, vagy vállalkozások társulásait az értékelés elvégzéséhez szükséges piaci információk benyújtására.

(4) A támogatás kedvezményezettje és az érintett tagállam közötti különleges kapcsolatra tekintettel biztosítani kell, hogy a Bizottság csak akkor kérhessen információt a támogatás kedvezményezettjétől, ha az érintett tagállam ahhoz hozzájárul. A szóban forgó támogatási intézkedés kedvezményezettje általi információszolgáltatás nem teremti jogalapot a Bizottság és a szóban forgó kedvezményezett közötti kétoldali tárgyalásokra.

(5) A Bizottságnak az információnyújtási kérelem címzettjeit objektív és az adott esetnek megfelelő kritériumok alapján kell kiválasztania, biztosítva azt is, hogy amikor vállalkozások vagy vállalkozástársulások mintaként szolgáló csoportjaihoz intéz ilyen kérelmet, a válaszadók reprezentatív mintát képezzenek az egyes kategóriákon belül. A kért információk elsősorban tényszerű társasági és piaci adatokat, valamint a piac működésének tényeken alapuló elemzését kell tartalmaznia.

(6) Az eljárás kezdeményezőjeként a Bizottságnak kell felelősnek lennie a tagállamok, vállalkozások, vagy vállalkozások társulásai általi információnyújtásnak és az átadandó információ állítólagos bizalmas voltának az ellenőrzéséért.

⁽¹⁾ Bizottsági közlemény: Európa 2020 – Az intelligens, fenntartható és inkluzív növekedés stratégiája (COM(2010) 2020 végleges, 2010.3.3.).

⁽²⁾ HL L 83., 1999.3.27., 1. o.

- (7) Lehetővé kell tenni, hogy a Bizottság a vállalkozásokhoz vagy vállalkozások társulásaihoz intézett információnyújtási kérelmek teljesítését pénzbírság vagy kényszerítő bírság útján kikényszerítse. A pénzbírságok vagy kényszerítő bírságok összegének meghatározásakor a Bizottságnak kellőképpen figyelembe kell vennie az arányosság és a megfelelőség elvét, különösen a kis- és középvállalkozások esetében. Az információszolgáltatásra felszólított felek jogait a pénzbírság vagy a kényszerítő bírság kiszabását megelőző véleménynyilvánítás lehetőségének biztosítása útján védelmezni kell. Az EUMSZ 261. cikkének megfelelően az Európai Unió Bírósága számára teljes körű mérlegelési jogkört kell biztosítani e pénzbírságok és kényszerítő bírságok tekintetében.
- (8) Lehetővé kell tenni, hogy a Bizottság az arányosság és a megfelelőség elvét kellően figyelembe véve csökkentse a kényszerítő bírságok összegét vagy teljes körű felmentést adjon alóluk, ha a kérelem címzettjei – jóllehet a határidő már lejárt – benyújtják a kért információt.
- (9) A pénzbírságok és a kényszerítő bírságok nem alkalmazandók a tagállamokra, mivel ők az Európai Unióról szóló szerződés (EUSZ) 4. cikkének megfelelően kötelesek a Bizottsággal lojálisan együttműködni, és minden olyan szükséges információt a Bizottság számára megadni, amely lehetővé teszi a 659/1999/EK rendelet szerinti feladatainak ellátását.
- (10) Az érintett tagállam védelemhez való jogának biztosítása érdekében a tagállam részére meg kell küldeni a más tagállamoknak, a vállalkozásoknak, vagy a vállalkozások társulásainak küldött információnyújtási kérelmek másolatát, és lehetővé kell tenni számára, hogy véleményezze a kapott észrevételeket. Közölni kell továbbá a tagállammal a felszólított vállalkozások és vállalkozástársulások nevét, amennyiben e szervezetek nem bizonyították, hogy jogos érdekük fűződik kilitük védelméhez.
- (11) A Bizottságnak kellően figyelembe kell vennie a vállalkozásoknak az üzleti titkaik védelméhez fűződő jogos érdekeit. A Bizottság nem használhat fel határozataiban a válaszadók által benyújtott olyan bizalmas adatokat, amelyek nem aggregálhatók és egyéb módon sem anonimizálhatók, kivéve akkor, ha a válaszadók előzetesen hozzájárultak ahhoz, hogy az adatokat az érintett tagállam rendelkezésére bocsássa.
- (12) Azon esetekre, amikor a bizalmasként megjelölt információkra feltételezhetően nem vonatkoznak szolgálati titoktartási kötelezettségek, célszerű megállapítani egy olyan mechanizmust, amelynek alapján a Bizottság határozhat arról, hogy az adott információ milyen mértékben fedhető fel. Az információ bizalmas mivoltát elutasító határozatban meg kell jelölni azt az időtartamot, amelynek végén az információt felfedik, lehetőséget adva ezzel a válaszadónak a rendelkezésére álló bírósági védelem igénybevételére, beleértve az ideiglenes intézkedéseket is.
- (13) Lehetővé kell tenni, hogy a Bizottság a jogellenes támogatásokkal kapcsolatos információkat a forrásra való tekintet nélkül, saját kezdeményezésére megvizsgálhassa annak érdekében, hogy biztosítsa az EUMSZ 108. cikkének és különösen a 108. cikk (3) bekezdésében megállapított bejelentési kötelezettségnek és felfüggesztési rendelkezésnek a betartását, és hogy értékelje valamely támogatás belső piaccal való összeegyeztethetőségét. Ebben az összefüggésben a panaszbejelentések az uniós állami támogatásokra vonatkozó szabályok megsértésével kapcsolatos lényegi információforrásnak tekinthetők.
- (14) A Bizottsághoz benyújtott panaszok minőségének javítása és egyúttal az átláthatóság és a jogbiztonság növelése érdekében helyénvaló meghatározni azokat a feltételeket, amelyeknek minden panasznak meg kell felelnie annak érdekében, hogy a Bizottság számára a feltételezett jogellenes támogatással kapcsolatos információforrásnak minősüljön, és előzetes vizsgálat elindításához vezessen. Az e feltételeknek meg nem felelő panaszokat általános piaci információknak kell tekinteni, és azok nem vezetnek szükségszerűen hivatalból történő vizsgálatindításhoz.
- (15) A panaszt benyújtó felektől meg kell követelni annak igazolását, hogy az EUMSZ 108. cikke (2) bekezdésének és a 659/1999/EK rendelet 1. cikke h) pontjának értelmében érdekelt felek. Arra is kötelezni kell őket, hogy a Bizottság által végrehajtási rendelkezésben meghatározott űrlapon nyújtsanak be meghatározott mennyiségű információt. Annak érdekében, hogy ne rettentse el az esetleges panaszosokat a panasz benyújtásától, az ilyen végrehajtási rendelkezésnek figyelembe kell vennie azt, hogy a panasz benyújtása ne legyen terhes az érdekelt fél számára.
- (16) A jogbiztonság érdekében helyénvaló jogvesztő határidőket meghatározni a pénzbírságok és a kényszerítő bírságok kiszabása és végrehajtása tekintetében.

(17) Annak biztosítása érdekében, hogy a Bizottság a belső piac egész területén egységesen lépjen fel a hasonló ügyekben, helyénvaló kiegészíteni a Bizottság jelenlegi hatásköreit olyan jogalap alkalmazásával, amely lehetővé teszi a Bizottság számára azt, hogy több tagállamra kiterjedő, gazdasági ágazatokra vagy meghatározott támogatási eszközökre vonatkozó vizsgálatokat indítson. Arányossági okokból és az ilyen vizsgálatokkal járó súlyos adminisztratív terhekre figyelemmel az ágazati vizsgálatokra csak akkor kerülhet sor, ha a rendelkezésre álló információ alapján joggal feltételezhető, hogy egy adott ágazatban az állami támogatási intézkedések több tagállamban is súlyosan korlátozzák vagy torzítják a versenyt a belső piacon, vagy ha egy bizonyos ágazatban eszközölt létező támogatási intézkedések több tagállamban sem egyeztethetők vagy már nem egyeztethetők össze a belső piaccal. Az ilyen vizsgálatok lehetővé tennék, hogy a Bizottság hatékonyan és átláthatóan kezelje az állami támogatások horizontális problémáit, és az érintett ágazatról még előzetesen átfogó képet kapjon.

(18) Az állami támogatási szabályok egységes alkalmazásához ki kell alakítani a tagállamok bíróságai és a Bizottság közötti együttműködés módozatait. Ez az együttműködés az EUMSZ 107. cikkének (1) bekezdését és 108. cikkét alkalmazó valamennyi tagállami bíróság számára releváns. A nemzeti bíróságok számára lehetővé kell tenni különösen azt, hogy a Bizottságtól tájékoztatást vagy véleményt kérjenek az állami támogatásra vonatkozó szabályok alkalmazásával kapcsolatos kérdésekben. A Bizottság számára is lehetővé kell tenni azt, hogy az EUMSZ 107. cikke (1) bekezdésének vagy 108. cikkének alkalmazására felkért bíróságok részére írásbeli vagy szóbeli észrevételeket nyújtson be. Amikor a Bizottság a fentiek alapján segítséget nyújt a nemzeti bíróságoknak, a közérdek védelmére vonatkozó kötelezettségével összhangban kell eljárnia.

(19) A Bizottság említett észrevételei és véleménye nem sérthetik az EUMSZ 267. cikkét és nem lehetnek kötelezőek a nemzeti bíróságokra. Azokat a nemzeti eljárási szabályoknak és gyakorlatnak megfelelően kell benyújtani – ideértve a felek jogait védő szabályokat és gyakorlatokat –, a nemzeti bíróságok függetlenségének teljes körű tiszteletben tartásával. A Bizottságnak a saját kezdeményezésére benyújtott észrevételeit az EUMSZ 107. cikke (1) bekezdésének és 108. cikkének az egységes alkalmazásához fontos esetekre, így különösen azokra az esetekre kell korlátoznia, amelyek az állami támogatásokkal kapcsolatos uniós ítélkezési gyakorlat érvényesítése vagy továbbfejlesztése szempontjából jelentősek.

(20) Az átláthatóság és a jogbiztonság érdekében a Bizottság határozataival kapcsolatos információkat közzé kell tenni. Helyénvaló ezért közzétenni a pénzbírságok és a kényszerítő bírságok kiszabásáról hozott határozatokat, tekintve, hogy ezek érintik az érintett források érdekeit. Határozatait közzétételkor a Bizottságnak az EUMSZ 339. cikkének megfelelően tiszteletben kell tartania a

szolgálati titoktartásra vonatkozó szabályokat, ideértve a bizalmas információk és személyes adatok védelmére vonatkozó kötelezettséget.

(21) Lehetővé kell tenni, hogy a Bizottság az Állami Támogatások Tanácsadó Bizottságával szoros együttműködésben végrehajtási rendelkezéseket fogadjon el a 659/1999/EK rendeletnek megfelelően benyújtott panaszok formájára, tartalmára és egyéb feltételeire vonatkozóan.

(22) A 659/1999/EK tanácsi rendeletet ezért ennek megfelelően módosítani kell,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

A 659/1999/EK rendelet a következőképpen módosul:

1. A rendelet címének helyébe a következő szöveg lép:

„A TANÁCS 659/1999/EK RENDELETE (1999. MÁRCIUS 22.) AZ EURÓPAI UNIÓ MŰKÖDÉSÉRŐL SZÓLÓ SZERZŐDÉS 108. CIKKÉNEK ALKALMAZÁSÁRA VONATKOZÓ RÉSZLETES SZABÁLYOK MEGÁLLAPÍTÁSÁRÓL”

2. Az 5. cikk címe helyébe a következő szöveg lép:

„A bejelentő tagállamhoz intézett információnyújtási kérelem”;

3. A következő cikkek kerülnek beillesztésre:

„6a. cikk

Más forrásokhoz intézett információnyújtási kérelem

(1) Amennyiben a tagállam által az előzetes vizsgálat során benyújtott információk nem elegendőek, a Bizottság a 6. cikkben meghatározott hivatalos vizsgálati eljárás kezdeményezését követően, különösen az alapos vizsgálatot igénylő, technikailag összetett intézkedések esetében – az arányosság elvét is kellőképpen figyelembe véve, különösen a kis- és középvállalkozások esetében – felszólíthat más tagállamokat, vállalkozásokat, vagy vállalkozások társulásait arra, hogy nyújtsanak be minden, ahhoz szükséges piaci információt, hogy elvégezhesse a szóban forgó intézkedésre vonatkozó értékelését.

(2) A Bizottság kizárólag akkor kérhet információt, ha:

a) az információkérés olyan hivatalos vizsgálati eljárásokra korlátozódik, amelyeket a Bizottság az információkérés időpontjáig eredménytelennek ítélt; és

b) a támogatás kedvezményezettjétől történő információkérés esetén az érintett tagállam ehhez hozzájárul.

(3) Azok a vállalkozások vagy vállalkozások társulásai, amelyek a Bizottság (6) és (7) bekezdése szerinti, piaci információ nyújtására irányuló kérelmére információt szolgáltatnak, a válaszukat egy időben küldik meg a Bizottságnak és az érintett tagállamnak, feltéve, hogy az iratok nem tartalmaznak olyan információt, amely az érintett tagállam vonatkozásában bizalmas.

A Bizottság irányítja és figyelemmel kíséri az érintett tagállamok, vállalkozások, illetve vállalkozások társulásai közötti információátadást, és ellenőrzi az átadott információk állítólagos bizalmas voltát.

(4) A Bizottság kizárólag olyan információt kérhet, amely a kérelemmel érintett tagállam, vállalkozás, vagy vállalkozások társulása rendelkezésére áll.

(5) A tagállamok egyszerű kérelem alapján, a Bizottság által előírt határidőn belül benyújtják a kért információkat, amely határidő szokásos esetben nem haladhatja meg az egy hónapot. Amennyiben az érintett tagállam nem vagy hiányosan adja meg a kért információt e határidőn belül, a Bizottság emlékeztetőt küld.

(6) A Bizottság információt kérhet vállalkozásoktól vagy vállalkozások társulásaitól egyszerű kérelem útján. Amennyiben a Bizottság egyszerű kérelem útján kér vállalkozásokat vagy vállalkozások társulásait információszolgáltatásra, megjelöli kérelmének jogalapját és célját, meghatározza a kért információt és az információ benyújtására arányos határidőt ír elő. Utal továbbá a 6b. cikk (1) bekezdésében meghatározott, a helytelen vagy félrevezető információk benyújtása esetén kiszabható pénzbírságra.

(7) A Bizottság információt kérhet vállalkozásoktól vagy vállalkozások társulásaitól határozat útján. Amennyiben a Bizottság határozat útján kér vállalkozásokat vagy vállalkozások társulásait információszolgáltatásra, megjelöli kérelmének jogalapját, a kérelem célját, meghatározza a kért információt és az információ benyújtására arányos határidőt

ír elő. Utal továbbá a 6b. cikk (1) bekezdésében meghatározott pénzbírságra, valamint utal a 6b. cikk (2) bekezdésében előírt kényszerítő bírságra, vagy kiszabja azt. Utal továbbá a vállalkozás vagy vállalkozások társulása azon jogára, hogy a határozat felülvizsgálatát kérje az Európai Unió Bíróságától.

(8) A Bizottság az (1) és a (6) bekezdés szerinti kérelem kibocsátásával vagy a (7) bekezdés szerinti határozat elfogadásával egy időben megküldi annak másolatát az érintett tagállamnak is. A Bizottság feltünteti azokat a kritériumokat, amelyek alapján kiválasztotta a kérelem vagy a határozat címzettjeit.

(9) A kért információt vállalkozások esetében azok tulajdonosai vagy képviselői, jogi személyek, társaságok, illetve jogi személyiséggel nem rendelkező társulások esetében pedig a képviselőikre jogszabály vagy az alapszabály által felhatalmazott személyek szolgáltatják a nevükben. Az információt kellően felhatalmazott személyek is megadhatják ügyfeleik nevében. Utóbbiak teljes felelőséggel tartoznak, amennyiben a szolgáltatott információ helytelen, hiányos vagy félrevezető.

6b. cikk

Pénzbírság és kényszerítő bírság

(1) A Bizottság, amennyiben szükségesnek és arányosnak ítéli, határozat útján az előző üzleti évük teljes forgalmának 1 %-át meg nem haladó mértékű pénzbírságot szabhat ki a vállalkozásokra vagy vállalkozások társulásaira, amennyiben azok szándékosan vagy súlyos gondatlanságból:

a) a 6a. cikk (6) bekezdése szerinti kérelemre adott válaszban helytelen vagy félrevezető információt szolgáltatnak;

b) a 6a. cikk (7) bekezdése alapján elfogadott határozatra adott válaszban helytelen, hiányos vagy félrevezető információt szolgáltatnak, vagy az előírt határidőn belül nem szolgáltatnak információt.

(2) A Bizottság határozat útján kényszerítő bírságot szabhat ki vállalkozásokra vagy vállalkozások társulásaira, amennyiben azok nem szolgáltatnak hiánytalan és helyes információkat a Bizottság által a 6a. cikk (7) bekezdése alapján elfogadott határozat szerinti információkérésre.

A kényszerítő bírság nem haladhatja meg az érintett vállalkozás vagy vállalkozások társulása előző üzleti éve átlagos napi forgalmának 5 %-át, és a határozatban megállapított naptól számított késedelem minden munkanapjára vonatkozik, azon időpontig terjedően, amíg be nem nyújtja a Bizottság által kért hiánytalan és helyes információkat.

(3) A pénzbírság vagy kényszerítő bírság összegének megállapításakor figyelembe kell venni a jogsértés jellegét, súlyosságát és időtartamát, valamint az arányosság és a megfelelés elvét, különösen a kis- és középvállalkozások esetében.

(4) Amennyiben a vállalkozások vagy vállalkozások társulásai teljesítették a kényszerítő bírság által érvényesíteni kívánt kötelezettséget, a Bizottság a kényszerítő bírság végleges összegét a kényszerítő bírságot kiszabó eredeti határozatban foglalathoz képest csökkentheti. A Bizottság teljes körű felmentést is adhat a kényszerítő bírság megfizetése alól.

(5) Az (1) és (2) bekezdésben meghatározott határozatok elfogadását megelőzően a Bizottság két hetes végső határidőt állapít meg az érintett vállalkozások vagy vállalkozások társulásai számára a hiányzó piaci információ benyújtására, és lehetőséget ad nekik arra, hogy ismertessék véleményüket.

(6) Az Európai Unió Bírósága az EUMSZ 261. cikke szerinti teljes körű mérlegelési jogkörrel rendelkezik a Bizottság által kiszabott pénzbírságok és kényszerítő bírságok felülvizsgálata tekintetében. A kiszabott bírságot vagy kényszerítő bírságot törölheti, csökkentheti vagy növelheti.”;

4. A 7. cikk a következő bekezdésekkel egészül ki:

„(8) A (2)–(5) bekezdés szerinti határozatok elfogadása előtt a Bizottság az érintett tagállamnak lehetőséget nyújt arra, hogy – szokásos esetben egy hónapot meg nem haladó határidőn belül – ismertesse véleményét a 6a. cikk (3) bekezdése szerint a Bizottságnak benyújtott és az érintett tagállamnak is megküldött információkkal kapcsolatban.

(9) A Bizottság a (2)–(5) bekezdés szerinti határozatokban nem használ fel a válaszadók által benyújtott olyan bizalmas adatokat, amelyek nem aggregálhatók és egyéb módon sem anonimizálhatók, kivéve akkor, ha a válaszadók előzetesen hozzájárultak ahhoz, hogy az adatokat az érintett tagállam rendelkezésére bocsássa. A Bizottság indokolással ellátott határozatban, amelyről értesíti a vállalkozást vagy a vállalkozások társulását, megállapítja,

hogy a válaszadó által szolgáltatott és bizalmasként megjelölt információ nem védett, és időtartamot állapíthat meg, amelyet követően az információt felfedi. Ez az időtartam nem lehet rövidebb egy hónapnál.

(10) A Bizottság figyelembe veszi a vállalkozások üzleti titkaik és egyéb bizalmas információik védelméhez fűződő jogos érdekeit. Az olyan, a 6a. cikk alapján információt szolgáltató vállalkozás vagy vállalkozások társulása, amely az állami támogatási intézkedésnek nem kedvezményezettje, lehetséges kárra hivatkozással kérheti, hogy kilitét az érintett tagállam előtt ne fedjék fel.”;

5. A 10. cikkben az (1) és (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A 20. cikk sérelme nélkül a Bizottság saját kezdeményezésére bármilyen forrásból származó, feltehetően jogellenes támogatásra vonatkozó információt megvizsgálhat.

A Bizottság indokolatlan késedelem nélkül megvizsgál minden, az érdekelt felek által a 20. cikk (2) bekezdése alapján benyújtott panaszt, és biztosítja, hogy az érintett tagállam teljes körű és rendszeres tájékoztatást kapjon a vizsgálat alakulásáról és eredményéről.

(2) A Bizottság szükség esetén információt kér az érintett tagállamtól. A 2. cikk (2) bekezdését és az 5. cikk (1) és (2) bekezdését értelemszerűen kell alkalmazni.

A hivatalos vizsgálati eljárás kezdeményezését követően a Bizottság a 6a. és a 6b. cikk alapján – amelyek értelemszerűen alkalmazandók – bármely más tagállamtól, vállalkozástól vagy vállalkozások társulásától is kérhet információt.”;

6. A rendelet a 14. cikk után a következő fejezetcímmel egészül ki:

„III. FEJEZET

JOGVESZTŐ HATÁRIDŐK”;

7. A 15. cikk címe helyébe a következő szöveg lép:

„A támogatás visszafizetésére vonatkozó jogvesztő határidő”;

8. A következő cikkek kerülnek beillesztésre:

„15a. cikk

A pénzbírságok és a kényszerítő bírságok kiszabására vonatkozó jogvesztő határidő

(1) A 6b. cikk által a Bizottságra ruházott hatáskör hároméves jogvesztő határidőn belül érvényesíthető.

(2) Az (1) bekezdés szerinti határidő a 6b. cikkben említett jogsértés elkövetésének napján kezdődik. Folyamatos vagy ismétlődő jogsértések esetében azonban a határidő a jogsértés megszűnésének napján kezdődik.

(3) A Bizottság bármely olyan lépése, amelynek célja a 6b. cikkben említett jogsértés kivizsgálása vagy az ilyen jogsértéssel kapcsolatos eljárás, megszakítja a pénzbírság vagy kényszerítő bírság kiszabására vonatkozó jogvesztő határidőt attól a naptól számítva, amelyen az érintett vállalkozást vagy a vállalkozások társulását értesítik a lépésről.

(4) A jogvesztő határidő minden megszakítást követően újra kezdődik. A jogvesztő határidő azonban legkésőbb azon a napon lejár, amikor hat év eltelt anélkül, hogy a Bizottság pénzbírságot vagy kényszerítő bírságot szabott volna ki. Ez az időszak meghosszabbodik azzal az időszakkal, ameddig az (5) bekezdés szerint a jogvesztő határidő nyugszik.

(5) A pénzbírságok vagy kényszerítő bírságok kiszabására vonatkozó jogvesztő határidő mindaddig nyugszik, amíg a Bizottság határozata az Európai Unió Bírósága előtt folyamatban lévő eljárás tárgyát képezi.

15b. cikk

A pénzbírságok és a kényszerítő bírságok végrehajtására vonatkozó jogvesztő határidő

(1) A Bizottságnak a 6b. cikk értelmében elfogadott határozatok végrehajtására vonatkozó hatásköre öt éves jogvesztő határidőn belül érvényesíthető.

(2) Az (1) bekezdés szerinti határidő a 6b. cikk szerint elfogadott határozat jogerőre emelkedésének napján kezdődik.

(3) Az (1) bekezdés szerinti jogvesztő határidőt megszakítja:

- a) a pénzbírság vagy a kényszerítő bírság eredeti összegét módosító vagy a módosításra irányuló kérelmet elutasító határozatról szóló értesítés;
- b) a Bizottság kérelmére eljáró bármely tagállamnak vagy a Bizottságnak a bírság vagy a kényszerítő bírság végrehajtására irányuló intézkedése.

(4) A jogvesztő határidő minden megszakítást követően újratekintődik.

(5) Az (1) bekezdés szerinti jogvesztő határidő mindaddig nyugszik, amíg:

- a) a kötelezett fizetési haladékot kapott;
- b) a végrehajtás az Európai Unió Bíróságának határozata értelmében felfüggesztésre került;

9. A 16. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„16. cikk

A támogatással való visszaélés

A 23. cikk sérelme nélkül, a támogatással való visszaélés esetén a Bizottság a 4. cikk (4) bekezdése értelmében hivatalos vizsgálati eljárást kezdeményezhet. A 6. cikk, a 6a. cikk, a 6b. cikk, a 7. cikk, a 9. cikk, a 10. cikk, a 11. cikk (1) bekezdése és a 12–15. cikk értelemszerűen alkalmazandó.”;

10. A 20. cikk (2) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Bármely érdekelt fél panaszt nyújthat be annak érdekében, hogy feltételezett jogellenes támogatásról vagy támogatással való feltételezett visszaélésről tájékoztassa a Bizottságot. E célból az érdekelt fél megfelelő módon kitölti a 27. cikkben említett végrehajtási rendelkezésben meghatározott űrlapot, és megad minden abban kért kötelező információt.

Amennyiben a Bizottság úgy ítéli meg, hogy az érdekelt fél nem felel meg a panaszra vonatkozó kötelező űrlapnak, vagy az érdekelt fél által ismert tények és jogi szempontok alapján első vizsgálatot követően nem állapítható meg kellően megalapozottan a jogellenes támogatás vagy a támogatással való visszaélés ténye, erről értesíti az érdekelt felet, és felkéri, hogy az előírt – szokásos esetben egy hónapot nem meghaladó – határidőn belül nyújtsa be észrevételeit. Amennyiben az érdekelt fél az előírt határidőn belül nem nyújt be észrevételt, a panaszt visszavontnak kell tekinteni. Amennyiben egy panaszt visszavontnak tekintettek, a Bizottság értesíti arról az érintett tagállamot.

A Bizottság a panasz tárgyát képező támogatás ügyében hozott határozat egy példányát megküldi a panaszt benyújtó félnek.”;

11. A rendelet a 20. cikk után a következő fejezettel egészül ki:

„VIA. FEJEZET

GAZDASÁGI ÁGAZATOK ÉS TÁMOGATÁSI ESZKÖZÖK VIZSGÁLATA

20a. cikk

Gazdasági ágazatok és támogatási eszközök vizsgálata

(1) Ha a rendelkezésre álló információk alapján joggal feltételezhető, hogy egy meghatározott ágazatban alkalmazott vagy egy meghatározott támogatási eszközön alapuló állami támogatási intézkedések több tagállamban súlyosan korlátozhatják vagy torzíthatják a versenyt a belső piacon, vagy hogy egy meghatározott ágazatban alkalmazott létező támogatási intézkedések több tagállamban nem vagy már nem egyeztethetők össze a belső piaccal, a Bizottság több tagállamra kiterjedő vizsgálatot végezhet a gazdasági ágazat vagy az érintett támogatási eszköz alkalmazása tekintetében. E vizsgálat során a Bizottság az arányosság elvének megfelelő figyelembevételével felkérheti az érintett tagállamokat és/vagy vállalkozásokat vagy vállalkozások társulásait, hogy nyújtsák be az EUMSZ 107. és 108. cikkének alkalmazásához szükséges információkat.

Az e cikk alapján küldött információnyújtási kérelmekben a Bizottságnak meg kell indokolnia a vizsgálatot és a címzettek kiválasztását.

A Bizottság jelentést tesz közzé a több tagállamra kiterjedő, meghatározott gazdasági ágazatok vagy meghatározott támogatási eszközök tekintetében végzett vizsgálat eredményéről, és felkéri az érintett tagállamokat, vállalkozásokat vagy vállalkozások társulásait észrevételeik megtételére.

(2) Az ágazatokkal kapcsolatos vizsgálatok során szerzett információk felhasználhatók az e rendelet alapján indított eljárások keretében.

(3) Az 5., 6a. és 6b. cikket értelemszerűen kell alkalmazni.”;

12. A rendelet a 23. cikk után a következő fejezettel egészül ki:

„VIA. FEJEZET

A NEMZETI BÍRÓSÁGOKKAL VALÓ EGYÜTTMŰKÖDÉS

23a. cikk

A nemzeti bíróságokkal való együttműködés

(1) Az EUMSZ 107. cikke (1) bekezdésének vagy 108. cikkének alkalmazására irányuló eljárás során a

tagállamok bíróságai felkérhetik a Bizottságot arra, hogy adjon át részükre birtokában lévő információkat, vagy véleményezzen az állami támogatási szabályok alkalmazására vonatkozó kérdéseket.

(2) Amennyiben az EUMSZ 107. cikke (1) bekezdésének vagy 108. cikkének koherens alkalmazása megkívánja, a Bizottság saját kezdeményezésére írásbeli észrevételeket nyújthat be az állami támogatási szabályok alkalmazásáért felelős tagállami bíróságoknak. A Bizottság az érintett bíróság hozzájárulásával szóbeli észrevételeket is tehet.

Mielőtt a Bizottság hivatalosan észrevételt tesz, tájékoztatja e szándékáról az érintett tagállamot.

Kizárólag észrevételei elkészítése céljából a Bizottság felkérheti a tagállam megfelelő bíróságát, hogy a rendelkezésére álló, az ügy Bizottság általi értékeléséhez szükséges dokumentumokat adja át.”;

13. A 25. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„25. cikk

A határozatok címzettjei

(1) A 6a. cikk (7) bekezdése, a 6b. cikk (1) és (2) bekezdése és a 7. cikk (9) bekezdése szerint hozott határozatok címzettje az érintett vállalkozás vagy vállalkozások társulása. A Bizottság a határozatról haladéktalanul értesíti a címzettet, és lehetőséget biztosít számára, hogy jelezze a Bizottságnak, megítélése szerint melyik információ tartozik a szolgálati titoktartási kötelezettség alá.

(2) A Bizottság által hozott minden egyéb, a II., III., IV., V. és VII. fejezet szerint hozott határozat címzettje az érintett tagállam. A Bizottság e határozatokról haladéktalanul értesíti az érintett tagállamot, és lehetőséget biztosít számára, hogy jelezze a Bizottságnak, megítélése szerint melyik információ tartozik a szolgálati titoktartási kötelezettség alá.”;

14. A 26. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(2a) A Bizottság az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közzéteszi azon határozatokat, amelyeket a 6b. cikk (1) és (2) bekezdése szerint hoz.”;

15. A 27. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„27. cikk

Végrehajtási rendelkezések

A Bizottság hatáskörrel rendelkezik arra, hogy a 29. cikkben megállapított eljárás keretében végrehajtási rendelkezéseket fogadjon el a következők tekintetében:

- a) a bejelentések formája, tartalma és egyéb részletei;
- b) az éves jelentések formája, tartalma és egyéb részletei;

c) a 10. cikk (1) bekezdése és a 20. cikk (2) bekezdése szerint benyújtott panaszok formája, tartalma és egyéb részletei;

d) a határidőkre és számításukra vonatkozó részletes szabályok; és

e) a 14. cikk (2) bekezdésében említett kamatláb.”

2. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2013. július 22-én.

a Tanács részéről
az elnök
C. ASHTON